GENERALINIO ADVOKATO
JEAN RICHARD DE LA TOUR IŠVADA,
pateikta 2025 m. liepos 3 d.[1]

Byla C-453/24 (*Hadenov*)[i]

Baudžiamoji byla
prieš
BC,
dalyvaujant
Sofiyska gradska prokuratura

(*Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas, Bulgarija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą)

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Teismų bendradarbiavimas baudžiamosiose bylose – Pamatinis sprendimas 2005/214/TVR – Abipusis finansinių baudų pripažinimas – 7 straipsnio 2 dalies g punktas – Nepripažinimo ir nevykdymo pagrindas – Atitinkamo asmens informavimas apie jo teisę pareikšti prieštaravimą dėl sprendimo skirti finansinę baudą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus – 7 straipsnio 3 dalis – Pareiga konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija“

I. Įžanga

1. Šis prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms[2], iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 6 straipsnio ir 7 straipsnio 2 dalies g punkto ir 3 dalies išaiškinimo[3].

2. Šis prašymas pateiktas nagrinėjant bylą, kurią iškėlė *Bezirkshauptmannschaft Neusiedl am See* (Noizydlio prie Ežero apskrities administracinė institucija, Austrija) (toliau – BHM), siekdama, kad Bulgarijoje būtų pripažinta ir vykdoma finansinė bauda, paskirta BC Austrijoje už nesumokėtą greitkelio mokestį.

3. Pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 6 straipsnį sprendimą vykdančios valstybės kompetentingos institucijos, nereikalaudamos jokių papildomų formalumų, privalo pripažinti joms pagal šio pamatinio sprendimo 4 straipsnį perduotus sprendimus ir turi nedelsdamos imtis

[1] Originalo kalba: prancūzų.

[i] Šios bylos pavadinimas išgalvotas. Jis neatitinka jokios bylos šalies tikrojo vardo, pavardės ar pavadinimo.

[2] OL L 76, 2005, p. 16.

[3] OL L 81, 2009, p. 24; toliau – Pamatinis sprendimas 2005/214.

būtinų priemonių, kad jie būtų vykdomi, išskyrus atvejus, kai kompetentinga institucija nusprendžia taikyti minėto pamatinio sprendimo 7 straipsnyje numatytą pagrindą nepripažinti ar nevykdyti sprendimo.

4. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas, Bulgarija) svarsto galimybę taikyti neprivalomą pagrindą nepripažinti ir nevykdyti sprendimo, nurodytą Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte.

5. Pagal šią nuostatą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą skirti finansinę baudą, jeigu yra nustatyta, kad pagal šio pamatinio sprendimo 4 straipsnyje numatytą liudijimą atitinkamas asmuo rašytinės procedūros atveju pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę nebuvo asmeniškai ar per atstovą, kompetentingą pagal nacionalinę teisę, informuotas apie savo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus.

6. Vis dėlto Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta, kad prieš nuspręsdama šiuo pagrindu visiškai ar iš dalies nepripažinti ir nevykdyti sprendimo vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija bet kuriuo tinkamu būdu konsultuojasi su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija ir atitinkamais atvejais prašo jos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją.

7. Savo klausimais prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas prašo Teisingumo Teismo patikslinti šios pareigos konsultuotis tikslą ir apimtį, taip pat kompetencijos pasiskirstymą tarp sprendimą priėmusios valstybės narės ir sprendimą vykdančios valstybės narės institucijų.

II. Pagrindinės bylos faktinės aplinkybės ir prejudiciniai klausimai

8. 2023 m. lapkričio 24 d. BHM priėmė sprendimą, juo Bulgarijos piliečiui BC skyrė 350 EUR finansinę baudą (toliau – 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimas) už kelių 2002 m. liepos 16 d. *Bundesstrassen Mautgesetz* 2002 (2002 m. federalinio kelių rinkliavų įstatymo)[4] nuostatų pažeidimą. Šis sprendimas įsigaliojo 2024 m. sausio 12 d.

9. BHM kreipėsi į *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas), kaip instituciją, kompetentingą vykdyti sprendimą pagal Pamatinį sprendimą 2005/214, kad šis pripažintų ir įvykdytų 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimą.

10. Iš šiam teismui perduoto prie šio sprendimo pridėto liudijimo[5] matyti, kad byla buvo nagrinėjama rašytinio proceso tvarka ir kad pagal Austrijos teisę BC asmeniškai arba per kompetentingą atstovą buvo informuotas apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, taip pat tai, kad jis per šį terminą prieštaravimo nepareiškė. Prie šio liudijimo pridėtas 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimas bulgarų ir vokiečių kalbomis, jame nurodytas pažeidimas, paskirta bauda, jos apskundimo būdas ir terminas, per kurį galima apskųsti baudą, t. y. dvi savaitės. Iš šio sprendimo formuluotės aišku, kad jis buvo išsiųstas tam, kad būtų įteiktas nubaustam asmeniui.

11. Vis dėlto šiame liudijime taip pat yra žodžiai „be gavimo patvirtinimo“.

4 *BGBl. I*, 109/2002.

5 Žr. Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnį ir priedą.

12. Remdamasis tuo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas daro išvadą, kad nėra įrodymų, jog 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimas iš tikrųjų buvo įteiktas BC. Be to, vykstant šio sprendimo pripažinimo ir vykdymo procedūrai, šis teismas nustatė, kad BC Bulgarijos savivaldybės institucijoms deklaravo du adresus: „nuolatinį adresą“, kuris nurodytas liudijime ir minėtame sprendime, ir „dabartinį adresą“. Vis dėlto su BC nepavyko susisiekti nė vienu iš šių dviejų adresų, BC taip pat nebendrauja su jam paskirtu advokatu.

13. Šis advokatas prieštarauja 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimo pripažinimui ir vykdymui, be kita ko, pažymėdamas, kad šis sprendimas nebuvo įteiktas BC ir kad asmuo negalėjo pasinaudoti savo teise pareikšti prieštaravimą dėl minėto sprendimo.

14. Tai, kad nėra įrodymų, jog BC buvo tinkamai informuotas apie 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimą, ir prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo išvada, kad BC negyvena adresu, kuriuo buvo išsiųstas šis sprendimas, leidžia šiam teismui manyti, kad turi būti taikomas Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punktas. Iš tikrųjų BC nei asmeniškai, nei per įgaliotą atstovą nebuvo informuotas apie 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimą ir apie jo teisę pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo.

15. Be to, tai, kad liudijime nėra informacijos, ar šis sprendimas iš tikrųjų buvo įteiktas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, taip pat reiškia, kad nesilaikyta šio pamatinio sprendimo 20 straipsnio 3 dalies nuostatų[6], susijusių su teise gauti informaciją apie kaltinimą, kuri nubaustam asmeniui kyla iš 2012 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2012/13/ES dėl teisės į informaciją baudžiamajame procese[7] 6 straipsnio 3 dalies, ir su 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) 2016/343 dėl tam tikrų nekaltumo prezumpcijos ir teisės dalyvauti nagrinėjant baudžiamąją bylą teisme aspektų užtikrinimo[8] 8 straipsnio 6 dalyje numatyta nubausto asmens teise dalyvauti nagrinėjant bylą teisme pasibaigus etapui rašytinio proceso tvarka.

16. Vis dėlto, atsižvelgdamas į tai, kad Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytas atsisakymo pagrindas yra neprivalomas, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas laikosi nuomonės, kad jis gali pasirinkti vieną iš dviejų būdų. Pirma, jis galėtų atsisakyti pripažinti ir vykdyti 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimą, o tai trukdytų teisminio bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose mechanizmui ir skatintų nebaudžiamumą. Antra, jis galėtų pripažinti ir vykdyti šį sprendimą – taip būtų pažeistos BC teisės, kurios jam suteiktos pagal Sąjungos teisę.

17. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi, ar būtų galima taikyti trečiąjį būdą, kad būtų paisoma visų saugomų interesų, pirma, garantuojant nubaustam asmeniui teisę pareikšti prieštaravimą ir asmeniškai dalyvauti tolesniame procese ir, antra, pripažįstant sprendimą skirti finansinę baudą, jeigu ji nebūtų panaikinta šiam asmeniui pareiškus prieštaravimą, jei toks būtų pareikštas.

[6] Pagal šią nuostatą, kai dėl Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje nurodyto liudijimo kyla klausimas, kad galėjo būti pažeistos ES sutarties 6 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės ar pagrindiniai teisės principai, kiekviena valstybė narė gali prieštarauti sprendimų skirti finansinę baudą pripažinimui ir vykdymui. Tokiu atveju taikoma 7 straipsnio 3 dalyje numatyta procedūra.

[7] OL L 142, 2012, p. 1. Šioje nuostatoje numatyta, kad valstybės narės užtikrina, kad ne vėliau kaip iki kaltinimų esmės perdavimo teismui būtų suteikta išsami informacija apie kaltinimą, įskaitant nusikalstamos veikos pobūdį ir teisinį kvalifikavimą bei kaltinamųjų dalyvavimo vykdant tą nusikalstamą veiką pobūdį.

[8] OL L 65, 2016, p. 1. Pagal šią nuostatą šios direktyvos 8 straipsnis, skirtas teisei dalyvauti nagrinėjant bylą teisme, nedaro poveikio nacionalinėms taisyklėms, pagal kurias numatyta, kad procesas ar tam tikri jo etapai turi vykti rašytinio proceso tvarka, su sąlyga, kad tai atitinka teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.

18. Tiksliau tariant, šis teismas siūlo bendradarbiauti su šį sprendimą priėmusia institucija, kad nubaustam asmeniui būtų suteikta teisė pareikšti prieštaravimą, atsižvelgiant į tai, kad iš šio asmens ši teisė buvo atimta dėl to, kad minėtas sprendimas nebuvo faktiškai įteiktas.

19. Iš tikrųjų sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija kreiptųsi į sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingą instituciją ir pasiteirautų, ar, atsižvelgiant į tai, kad sprendimas skirti finansinę baudą nebuvo tinkamai įteiktas, nubaustas asmuo turi teisę pareikšti prieštaravimą dėl to sprendimo kaip pirminį prieštaravimą, jei ta institucija mano, kad prieštaravimo pareiškimo terminas dar nepradėtas skaičiuoti, arba dėl to, kad terminas atnaujintas.

20. *Pirma*, jei sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija pateiktų teigiamą atsakymą, prireikus nurodydama terminą, per kurį tas asmuo gali pareikšti prieštaravimą, sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija, naudodamasi visomis pagal savo nacionalinę teisę jai prieinamomis priemonėmis, galėtų tinkamai įteikti minėtam asmeniui sprendimą skirti finansinę baudą, informuodama jį apie šį prieštaravimo pareiškimo terminą. Tuomet Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytas pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo nebebūtų taikomas.

21. Sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija galėtų sustabdyti jos nagrinėjamą bylą, kol bus išnagrinėtas nubausto asmens pareikštas prieštaravimas. Jeigu šis asmuo nepareiškia prieštaravimo arba jeigu šis prieštaravimas atmetamas, panaikinama kliūtis pripažinti ir vykdyti sprendimą skirti finansinę baudą.

22. *Antra*, jei sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija atsakytų sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingai institucijai, kad nebėra galimybės pareikšti prieštaravimo, ši institucija galėtų būti paskatinta taikyti Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytą pagrindą nepripažinti ir nevykdyti sprendimo.

23. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nuomone, toks požiūris padėtų veiksmingiau bendradarbiauti valstybių narių kompetentingoms institucijoms ir apsaugoti teises, kurios nubaustiems asmenims suteiktos pagal Sąjungos teisę. Toks požiūris taip pat atitiktų abipusio pripažinimo principą [9].

24. Šis teismas pažymėjo, kad pagal Bulgarijos teisę reikalaujama, kad sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija informuotų atitinkamą asmenį apie sprendimą skirti finansinę baudą ir tada išklausytų šį asmenį [10]. Be to, pagal Bulgarijos teisę ši institucija gali prašyti papildomos informacijos iš šį sprendimą priėmusios institucijos be jokių tokio prašymo apimties apribojimų [11]. Taip pat pagal Bulgarijos teisę reikalaujama, kad kompetentingas Bulgarijos teismas, prieš atsisakydamas pripažinti sprendimą skirti finansinę baudą, pasikonsultuotų su šia institucija [12].

[9] Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo klausimu remiasi 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimu *Centraal Justitieel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)* (C-671/18, EU:C:2019:1054, 31, 33 ir 44 punktai).

[10] Žr. 2010 m. vasario 23 d. *Zakon za priznavane, izpalnenie i izprashtane na aktove za konfiskatsia ili otnemane i reshenia za nalagane na finansovi sanktsii* (Įstatymas dėl nutarimų konfiskuoti turtą ir sprendimų dėl finansinių baudų skyrimo pripažinimo, vykdymo ir perdavimo) (DV, Nr. 15, 2010 m. vasario 23 d.) (toliau – Įstatymas dėl pripažinimo) 16 straipsnio 4 dalį.

[11] Žr. Įstatymo dėl pripažinimo 16 straipsnio 5 dalį.

[12] Žr. Įstatymo dėl pripažinimo 32 straipsnio 3 dalį.

25. Pagal Bulgarijos teisę taip pat reikalaujama, kad kompetentingas Bulgarijos teismas informuotų nubaustą asmenį apie jo teises vykdant nacionalinį sprendimo skirti finansinę baudą pripažinimo procesą [13]. Nors prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad ši pareiga neturi būti taikoma baudų skyrimo procedūroms, kurios jau buvo atliktos sprendimą priėmusioje valstybėje narėje, jis laikosi nuomonės, kad šią pareigą galima aiškinti plačiai. Taigi, remdamasi aiškiu institucijos, priėmusios sprendimą skirti finansinę baudą, prašymu, sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija galėtų informuoti nubaustą asmenį apie jo turimas teises per šio sprendimo priėmimo procedūrą, visų pirma apie galimybes pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo.

26. Siekdamas pagrįsti siūlomą sprendimą, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas remiasi Teisingumo Teismo jurisprudencija, iš kurios matyti, kad pagal Direktyvos 2012/13 6 straipsnį nedraudžiami valstybės narės teisės aktai, pagal kuriuos dviejų savaičių terminas prieštaravimui dėl baudžiamojo įsakymo pareikšti būtų pradedamas skaičiuoti nuo jo įteikimo asmens, dėl kurio šis įsakymas priimtas, įgaliotiniui, jeigu šis asmuo, susipažinęs su šiuo baudžiamuoju įsakymu, iš tikrųjų turi dviejų savaičių terminą pareikšti prieštaravimą dėl šio įsakymo, prireikus – po praleisto termino atnaujinimo procedūros arba vykstant šiai procedūrai [14]. Iš tikrųjų šis teismas pažymėjo, kad, esant tokiai situacijai, nuteistasis turi teisę prašyti, kad praleistas terminas būtų atnaujintas ir kad toks jo prašymas būtų patenkintas. Šis teismas laikosi nuomonės, kad jo siūlomas mechanizmas galėtų būti pakankamai veiksmingas, jei Austrijos valdžios institucijos nuspręstų, kad Austrijos teisę galima aiškinti taip pat ar panašiai.

27. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas taip pat pažymi, kad, atsižvelgiant į tai, jog Teisingumo Teismas dėl Direktyvos 2012/13 jau yra konstatavęs, kad joje nereglamentuojama, kokiais būdais informacija apie kaltinimą turi būti perduota kaltinamajam [15], niekas nedraudžia sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingai institucijai padėti sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingai institucijai siekiant perduoti privalomą informaciją nubaustam asmeniui.

28. Teisingumo Teismas taip pat pripažino, kad informuoti kaltinamąjį apie kaltinimą galima tik galutinio teismo sprendimo vykdymo etape, pabrėždamas teisę į gynybą po to, kai tokia informacija buvo suteikta [16].

29. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi, ar galimas toks sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingos institucijos, teikiančios informaciją nubaustam asmeniui, vaidmuo yra suderinamas su Pamatiniu sprendimu 2005/214.

30. Iš tikrųjų šis teismas pažymi, kad šiame pamatiniame sprendime toks klausimas nereglamentuojamas. Visų pirma jis konstatuoja, kad šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalyje numatyta konsultavimosi procedūra yra susijusi su tam tikros informacijos rinkimu ir nėra susijusi su priemonėmis, skirtomis informacijai perduoti, o to neįvyko.

[13] Žr. Įstatymo dėl pripažinimo 32 straipsnio 4 dalį.

[14] Žr. 2017 m. kovo 22 d. Sprendimą *Tranca ir kt.* (C-124/16, C-188/16 ir C-213/16, EU:C:2017:228, 47, 48 ir 51 punktai) ir 2020 m. gegužės 14 d. Sprendimą *Staatsanwaltschaft Offenburg* (C-615/18, EU:C:2020:376, 60 ir 77 punktai).

[15] Šis teismas remiasi 2015 m. spalio 15 d. Sprendimu *Covaci* (C-216/14, EU:C:2015:686, 62 punktas) ir 2021 m. spalio 6 d. Sprendimu *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (C-338/20, EU:C:2021:805, 33 punktas; toliau – Sprendimas *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty*).

[16] Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas šiuo klausimu remiasi 2017 m. kovo 22 d. Sprendimu *Tranca ir kt.* (C-124/16, C-188/16 ir C-213/16, EU:C:2017:228, 47 ir 51 punktai).

31. Tokiomis aplinkybėmis *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas) nutarė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„Ar Pamatinio sprendimo 2005/214 6 straipsnyje įtvirtinta pareiga pripažinti sprendimus, Pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalyje numatyta galimybė konsultuotis ir nebaudžiamumo vengimo principas gali būti aiškinami taip, kad vykdančiajai institucijai nustačius, jog egzistuoja neprivalomasis atsisakymo pagrindas pagal [minėto] pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkt[ą] <…>, ji turi teisę:

a) konsultuotis su sprendimą priėmusia institucija pagal Pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalį, kad nustatytų, ar nubaustas asmuo turi realią galimybę pareikšti prieštaravimą dėl sprendimo skirti finansinę baudą;

b) jei taip, įteikti nubaustam asmeniui sprendimą skirti finansinę baudą ir išaiškinti jam teisę pareikšti prieštaravimą;

c) sulaukti sprendimo dėl prieštaravimo, jeigu jis pareiškiamas, ir atsižvelgti į jį priimant sprendimą byloje?“

32. Europos Komisija pateikė rašytines pastabas.

III. Analizė

33. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi priimti sprendimą dėl sprendimo skirti finansinę baudą pagal Pamatinį sprendimą 2005/214 pripažinimo ir vykdymo. Šis teismas pirmiausia daro išvadą, kad šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytas neprivalomasis pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo gali būti taikomas dėl minėto pamatinio sprendimo 4 straipsnyje numatytų prieštaringų teiginių liudijime. Taigi minėtas teismas gali arba atsisakyti pripažinti ir vykdyti tokį sprendimą, arba jį pripažinti ir vykdyti, nepaisydamas šios išvados.

34. Vis dėlto prieš priimdamas sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas norėtų išsiaiškinti, ar Pamatinis sprendimas 2005/214 gali būti aiškinamas taip, kad pagal šį sprendimą jis, kaip sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija, galėtų ištaisyti su ginčijamo sprendimo įteikimu susijusį trūkumą, dėl kurio gali būti taikomas šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytas neprivalomasis pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo. Visų pirma šis teismas teiraujasi dėl pagalbos, kurią jis galėtų suteikti sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingai institucijai, kad šis pagrindas būtų pašalintas, būdų ir apimties.

A. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo

35. Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės prašo Teisingumo Teismo nuspręsti, ar Pamatinio sprendimo 2005/214 6 straipsnis ir 7 straipsnio 2 dalies g punktas ir 3 dalis turi būti aiškinami taip, kad pareiga konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija, kurią turi vykdyti sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija prieš priimdama sprendimą nepripažinti ir

nevykdyti sprendimo skirti finansinę baudą, rašytinės procedūros atveju gali būti susijusi su pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę nubausto asmens galimybe pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo.

1. Dėl priimtinumo

36. Komisija mano, kad šis klausimas yra hipotetinio pobūdžio, todėl nepriimtinas. Ji pažymi, kad pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 3 dalį *prieš* nuspręsdama nepripažinti ir nevykdyti sprendimo skirti finansinę baudą sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija turi konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija. Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas jau konstatavo, kad egzistuoja šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytas pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo, o to jis negalėjo padaryti, kol nesikonsultavo su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija. Tai verčia Komisiją abejoti dėl pirmojo klausimo reikšmingumo, kol su šia institucija nebuvo konsultuotasi.

37. Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismo jurisprudencijos matyti, kad, Teisingumo Teismui ir nacionaliniams teismams bendradarbiaujant, kaip numatyta SESV 267 straipsnyje, tik bylą nagrinėjantis nacionalinis teismas, atsakingas už sprendimo priėmimą, atsižvelgdamas į pagrindinės bylos aplinkybes turi įvertinti, ar jo sprendimui priimti būtinas prejudicinis sprendimas, ir Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų svarbą. Taigi iš principo Teisingumo Teismas turi priimti sprendimą tuo atveju, kai pateikiami klausimai susiję su Sąjungos teisės išaiškinimu [17].

38. Tuo remiantis darytina išvada, kad nacionalinio teismo pateiktiems klausimams dėl Sąjungos teisės išaiškinimo, atsižvelgiant į jo paties nurodytus teisinius pagrindus ir faktines aplinkybes, kurių tikslumo Teisingumo Teismas neprivalo tikrinti, taikoma svarbos prezumpcija. Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti sprendimą dėl nacionalinio teismo pateikto prašymo tik jeigu akivaizdu, kad prašomas Sąjungos teisės išaiškinimas visiškai nesusijęs su pagrindinėje byloje nagrinėjamo ginčo aplinkybėmis ar dalyku, jeigu problema hipotetinė arba Teisingumo Teismas neturi informacijos apie faktines ir teisines aplinkybes, būtinos tam, kad naudingai atsakytų į jam pateiktus klausimus [18].

39. Šiuo atveju iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo prašyme priimti prejudicinį sprendimą pateiktų paaiškinimų, man regis, aiškiai matyti, kad savo pirmuoju klausimu jis siekia išsiaiškinti Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 3 dalyje numatytos pareigos konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija tikslą ir apimtį, kad po šių konsultacijų galėtų priimti sprendimą dėl galimo šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatyto pagrindo nepripažinti ir nevykdyti sprendimo taikymo. Taigi, mano nuomone, šis klausimas negali būti laikomas nepriimtinu.

[17] Žr., be kita ko, 2021 m. spalio 6 d. Sprendimą *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)* (C-136/20, EU:C:2021:804, 29 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija; toliau – Sprendimas *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)*).

[18] Žr., be kita ko, Sprendimą *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)* (30 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

2. Dėl esmės

40. Pirmiausia reikia priminti, kad, kaip tai visų pirma matyti iš Pamatinio sprendimo 2005/214 1 ir 6 straipsnių, taip pat iš jo 1 ir 2 konstatuojamųjų dalių, šiuo sprendimu siekiama įdiegti veiksmingą sprendimų, kuriais galutinai skiriama finansinė bauda fiziniam ar juridiniam asmeniui už vieną iš jo 5 straipsnyje išvardytų nusikalstamų veikų, tarpvalstybinio pripažinimo ir vykdymo sistemą [19].

41. Iš tikrųjų šiuo pamatiniu sprendimu siekiama, nederinant valstybių narių baudžiamosios teisės aktų, užtikrinti finansinių baudų vykdymą šiose valstybėse, taikant abipusio pripažinimo principą [20].

42. Abipusio pripažinimo principas, kuriuo yra grindžiama Pamatinio sprendimo 2005/214 sistema, reiškia, kad pagal pastarojo 6 straipsnį valstybės narės iš esmės privalo pripažinti sprendimą, kuriuo skiriama finansinė bauda ir kuris yra perduotas pagal šio pamatinio sprendimo 4 straipsnį, nenustatydamos jokio kito formalaus reikalavimo ir nedelsdamos atlikti visus veiksmus, būtinus jam įvykdyti, o atsisakymo pripažinti ir vykdyti tokį sprendimą pagrindai turi būti aiškinami siaurai [21].

43. Kiek tai susiję su šiais pagrindais, minėto pamatinio sprendimo 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse aiškiai išvardyti į jo taikymo sritį patenkančių sprendimų nepripažinimo ir nevykdymo pagrindai.

44. Be to, Pamatinio sprendimo 2005/214 3 straipsnyje nustatyta, kad jis nekeičia įsipareigojimo gerbti ES sutarties 6 straipsnyje įtvirtintas pagrindines teises ir pagrindinius teisės principus. Taigi šio pamatinio sprendimo 20 straipsnio 3 dalyje taip pat numatyta, kad sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą skirti finansinę baudą, jeigu pažeidžiamos pagrindinės teisės arba pagrindiniai teisės principai, apibrėžti ES sutarties 6 straipsnyje [22].

45. Vadinasi, kai dėl Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje nurodyto liudijimo, kuris pridedamas prie sprendimo skirti finansinę baudą, kyla klausimas, kad galėjo būti pažeistos ES sutarties 6 straipsnyje įtvirtintos pagrindinės teisės ar pagrindiniai teisės principai, kompetentingos vykdančios valstybės narės institucijos gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti tokį sprendimą esant vienam iš nepripažinimo ir nevykdymo pagrindų, išvardytų šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 1 ir 2 dalyse, taip pat remdamosi jo 20 straipsnio 3 dalimi [23].

46. Taigi sprendimo, patenkančio į Pamatinio sprendimo 2005/214 taikymo sritį, adresatai gali remtis pagrindinėmis teisėmis, įtvirtintomis visų pirma Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 47 straipsnio antroje pastraipoje ir 48 straipsnio 2 dalyje, o valstybių narių valdžios institucijos turi užtikrinti, kad šių teisių būtų paisoma [24].

[19] Žr., be kita ko, Sprendimą *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)* (36 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (22 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[20] Žr., be kita ko, Sprendimą *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)* (37 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (23 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[21] Žr., be kita ko, Sprendimą *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)* (38 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija) ir Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (24 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[22] Žr., be kita ko, Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (26 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[23] Žr., be kita ko, Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (27 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[24] Žr. Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (30 punktas).

47. Prašyme priimti prejudicinį sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pabrėžia Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punktą, pagal kurį sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija gali atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą, jei nustatoma, kad pagal šio pamatinio sprendimo 4 straipsnyje numatytą liudijimą atitinkamas asmuo rašytinės procedūros atveju pagal sprendimą priėmusios valstybės teisę nebuvo asmeniškai ar per atstovą, kompetentingą pagal nacionalinę teisę, informuotas apie savo teisę ginčyti bylą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus.

48. Teisingumo Teismas pažymėjo, kad Pamatiniame sprendime 2005/214 nenustatyta, kaip konkrečiai turi būti informuojamas sprendimo, kaip tai suprantama pagal šio pamatinio sprendimo 1 straipsnio a punktą, kuriuo jam skiriama finansinė bauda, adresatas [25]. Teisingumo Teismo nuomone, darydamas nuorodą į valstybių narių teisę Sąjungos teisės aktų leidėjas paliko joms galimybę spręsti, kaip atitinkamą asmenį informuoti apie jo teisę apskųsti sprendimą, tokio apskundimo terminą ir šio termino eigos pradžią, su sąlyga, kad sprendimas įteikiamas tinkamai ir užtikrinama teisė į veiksmingą teisminę gynybą ir teisė į gynybą [26].

49. Šiame kontekste Teisingumo Teismas priminė, kad teisė į veiksmingą teisminę gynybą turi būti gerbiama ne tik užtikrinant realų ir veiksmingą sprendimo gavimą, t. y. pranešant apie jį jo adresatui, bet ir tai, kad toks pranešimas leistų šiam asmeniui tiksliai žinoti motyvus, kuriais grindžiamas dėl jo priimtas sprendimas, taip pat tokio sprendimo apskundimo būdus ir terminą, kad jis galėtų veiksmingai ginti savo teises ir visapusiškai pagrįstai nuspręsti, ar ginčyti sprendimą teisme [27].

50. Kilus abejonių, kurios, kaip šiuo atveju, gali kilti dėl Pagrindų sprendimo 2005/214 4 straipsnyje numatytame liudijime esančių prieštaringų teiginių, sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija, atsižvelgdama į bylos aplinkybes, turi patikrinti, ar atitinkamam asmeniui pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę iš tikrųjų buvo pranešta apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus [28]. Šį patikrinimą turi atlikti sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta tvarka.

51. Šiuo klausimu reikia priminti, kad šioje nuostatoje numatyta, jog Pagrindų sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte nurodytais atvejais prieš nuspręsdama nepripažinti ir nevykdyti sprendimo skirti piniginę baudą sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija privalo bet kuriuo tinkamu būdu konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija ir atitinkamais atvejais prašo jos nedelsiant pateikti visą būtiną informaciją. Siekiant užtikrinti šio pamatinio sprendimo veiksmingumą ir ypač pagarbą pagrindinėms teisėms, sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija privalo pateikti šią informaciją [29].

52. Nagrinėjamu atveju pareiga konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija, kurią sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija turi vykdyti, kai ji svarsto galimybę atsisakyti pripažinti ir vykdyti sprendimą skirti finansinę

[25] Žr. Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (32 punktas).

[26] Žr., be kita ko, Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (33 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[27] Žr., be kita ko, Sprendimą *Prokuratura Rejonowa Łódź-Bałuty* (34 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[28] Šiuo klausimu žr. 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *Centraal Justitieel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)* (C-671/18, EU:C:2019:1054, 42 punktas).

[29] Žr., be kita ko, Sprendimą *LU (Baudų už kelių eismo taisyklių pažeidimus išieškojimas)* (50 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

baudą, turi būti siekiama gauti informacijos, kuri leistų išsklaidyti neaiškumus dėl to, ar šis sprendimas iš tiesų buvo įteiktas pagal sprendimą priėmusios valstybės narės nacionalinę teisę, nurodant teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus.

53. Iš tikrųjų, kad būtų galima konstatuoti, jog nubaustas asmuo galėjo pareikšti prieštaravimą dėl sprendimo jam skirti finansinę baudą, šis asmuo turi būti susipažinęs su šio sprendimo turiniu, o tai reiškia, kad jis jam buvo tinkamai įteiktas.

54. Be to, reikia pažymėti, kad, siekiant apibrėžti sąvoką „sprendimas“, Pamatinio sprendimo 2005/214 1 straipsnio a punkte visų pirma kalbama apie „*galutin[į]* sprendim[ą], kuriuo reikalaujama, kad fizinis arba juridinis asmuo sumokėtų finansinę baudą“ [30]. Tai, kad šioje nuostatoje reikalaujama, kad sprendimas skirti finansinę baudą būtų „galutinis“, pabrėžia ypatingą svarbą, teikiamą šio sprendimo neginčijamumui. Akivaizdu, kad tai netaikoma sprendimams, kurie yra arba galėtų būti prieštaravimo objektas [31].

55. Taigi tam, kad sprendimas skirti finansinę baudą būtų pripažintas ir vykdomas sprendimą vykdančiojoje valstybėje narėje, turi būti įvykdyta sąlyga, kad sprendimas skirti finansinę baudą būtų galutinis [32]. Tuo metu, kai sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija prašo pripažinti ir vykdyti tokį sprendimą, nubaustas asmuo nebeturi turėti galimybės pareikšti prieštaravimo dėl šio sprendimo.

56. Vis dėlto reikia pažymėti, kad, priklausomai nuo to, kas numatyta sprendimą priėmusios valstybės narės teisės aktuose, neinformavus nubausto asmens apie jo teisę pareikšti prieštaravimą dėl sprendimo skirti finansinę baudą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus gali būti suabejota tuo, ar šis sprendimas yra galutinis sprendimas, nes gali būti pripažinta, kad šis asmuo turi galimybę pareikšti prieštaravimą dėl minėto sprendimo nuo to momento, kai sužino šią informaciją, kai reikia – pateikus prašymą atnaujinti praleistą terminą. Iš tikrųjų reikėtų pažymėti, kad tokio prašymo, kuris priklauso išimtinai sprendimą priėmusios valstybės narės institucijų kompetencijai, tikslas būtų atkurti to asmens teisę pareikšti prieštaravimą pasibaigus teisės aktuose nustatytam terminui, per kurį jis gali pasinaudoti šia teise [33].

57. Atsižvelgdamas į jo ryšį su sąlyga, kad sprendimas skirti finansinę baudą būtų galutinis, laikausi nuomonės, kad sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija turi turėti galimybę dėl šio aspekto konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija.

58. Taigi siūlau Teisingumo Teismui į pirmąjį prejudicinį klausimą atsakyti, kad Pamatinio sprendimo 2005/214 6 straipsnis ir 7 straipsnio 2 dalies g punktas bei 3 dalis turi būti aiškinami taip, kad pareiga konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija, kurią turi vykdyti sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija prieš priimdama sprendimą nepripažinti ir nevykdyti sprendimo skirti finansinė baudą, rašytinės procedūros atveju gali būti susijusi su pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę nubausto asmens galimybe pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo.

[30] Išskirta mano.

[31] Pagal analogiją žr. 2020 m. kovo 11 d. Sprendimą *SF (Europos arešto orderis – Grąžinimo į vykdančiąją valstybę garantija)* (C-314/18, EU:C:2020:191, 52 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).

[32] Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje numatyto liudijimo g skilties 1 dalyje sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija turi nurodyti datą, kada sprendimas skirti finansinę baudą tapo galutinis. Šio liudijimo h skilties 1 dalies a punkte ši institucija turi pažymėti langelį, kuriame nurodoma, kad šis sprendimas yra galutinis sprendimas.

[33] Pagal analogiją žr. 2016 m. liepos 7 d. Sprendimą *Lebek* (C-70/15, EU:C:2016:524, 42 punktas).

B. Dėl antrojo ir trečiojo prejudicinių klausimų

59. Šiais klausimais, kuriuos, mano nuomone, reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės prašo Teisingumo Teismo nuspręsti, ar Pamatinio sprendimo 2005/214 6 straipsnis ir 7 straipsnio 2 dalies g punktas ir 3 dalis turi būti aiškinami taip, kad, kai iš konsultacijos su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija matyti, kad, pirma, sprendimas skirti piniginę baudą, kai procedūra vykdoma raštu, nebuvo įteiktas pagal šios valstybės narės teisę, nurodant teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, ir, antra, kad nubaustas asmuo pagal minėtos valstybės narės teisę vis dar gali turėti galimybę pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo nuo tada, kai apie jį sužino, sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija turi teisę įteikti minėtą sprendimą šiam asmeniui, informuodama jį apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, ir sustabdyti to sprendimo pripažinimo ir vykdymo procedūrą, kol bus išnagrinėtas prieštaravimas dėl sprendimo, jei toks būtų pareikštas.

60. Taigi prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas teiraujasi, ar Pamatinis sprendimas 2005/214 gali būti aiškinamas taip, kad pagal šį sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija gali ištaisyti galimą sprendimo skirti finansinę baudą įteikimo trūkumą, dėl kurio ši institucija galėtų remtis šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytu pagrindu nepripažinti ir nevykdyti sprendimo. Tokiu atveju, siekdamas ištaisyti šios nuostatos tekstą atitinkančią situaciją, kai nubaustas asmuo nebuvo informuotas apie savo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, šis teismas visų pirma siekia išsiaiškinti, ar jis gali suteikti pagalbą sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingai institucijai šiuo klausimu ir kiek tai gali daryti.

61. Trumpai tariant, minėtas teismas teiraujasi, koks gali būti jo, kaip sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucijos, vaidmuo, kad nubaustas asmuo būtų informuotas apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, kai pirminė informacija, nurodyta Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje numatytame liudijime, buvo nepakankama.

62. Pirmiausia reikia priminti, kad, atsižvelgiant į galimą Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatyto pagrindo nepripažinti ir nevykdyti sprendimo įgyvendinimą, šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 3 dalyje nustatyta konsultacija skirta tam, kad sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija galėtų patikrinti, ar, atsižvelgiant į bylos aplinkybes, įvertinus abejones, kylančias dėl liudijime pateiktų duomenų, atitinkamas asmuo iš tikrųjų buvo informuotas pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus. Tuomet sprendimą priėmusios išduodančiosios valstybės narės kompetentinga institucija turi pateikti sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingai institucijai su tuo susijusią būtiną informaciją.

63. Jei surinkta informacija leidžia išsklaidyti abejones, kilusias dėl liudijime nurodytų teiginių, sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija negalės remtis Pagrindų sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytu pagrindu nepripažinti ir nevykdyti sprendimo. Taigi, vadovaujantis abipusio pripažinimo principu, kuriuo grindžiama šio pamatinio sprendimo struktūra, ši institucija privalo pripažinti sprendimą, kuriuo skiriama finansinė bauda ir kuris yra perduotas pagal minėto pamatinio sprendimo 4 straipsnį, nenustatydama jokio kito

formalaus reikalavimo, ir turi nedelsdama atlikti visus veiksmus, būtinus jam įvykdyti [34].

64. Nagrinėjamu atveju reikia priminti, kad, pasak prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo, iš Pamatinio sprendimo 2005/214 4 straipsnyje numatyto liudijimo, perduoto sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingai institucijai, matyti, kad pagal Austrijos teisę BC asmeniškai arba per kompetentingą atstovą buvo informuotas apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus ir kad per šį terminą jis prieštaravimo nepareiškė. Prie šio liudijimo pridėtas 2023 m. lapkričio 24 d. sprendimas bulgarų ir vokiečių kalbomis, kuriame nurodytas pažeidimas, paskirta bauda, jos apskundimo būdas ir terminas, per kurį galima apskųsti baudą, t. y. dvi savaitės. Be to, iš to, kaip suformuluotas šis sprendimas, aišku, kad jis buvo išsiųstas, siekiant jį įteikti nubaustam asmeniui. Atsižvelgdama į šiuos veiksnius ir vadovaudamasi tarpusavio pasitikėjimo principu sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija, mano nuomone, turėtų daryti prielaidą, kad nubaustas asmuo buvo informuotas apie savo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, todėl, nesant priešingų įrodymų, šio pamatinio sprendimo 7 straipsnio 2 dalies g punkte numatytas pagrindas nepripažinti ir nevykdyti sprendimo netaikomas.

65. Kita vertus, jei pasikonsultavus su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija patvirtinamos sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingos institucijos abejonės ir taip paaiškėja, kad sprendimas skirti finansinę baudą nebuvo įteiktas pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę, nurodant teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punktą ši institucija turi teisę atsisakyti pripažinti ir vykdyti šį sprendimą.

66. Jeigu pasikonsultavus su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija taip pat paaiškėja, kad nubaustam asmeniui gali būti pripažinta galimybė pareikšti prieštaravimą dėl sprendimo skirti finansinę baudą nuo to momento, kai jis sužinojo apie šį sprendimą, kai reikia – pateikus prašymą atnaujinti praleistą terminą, būtent ši institucija yra kompetentinga prireikus sureguliuoti padėtį [35].

67. Kaip Komisija teisingai nurodė savo rašytinėse pastabose, Pagrindų sprendime 2005/214 nėra nieko, kas leistų manyti, kad juo sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingai institucijai būtų suteikti įgaliojimai įsikišti į informacijos, susijusios su nubausto asmens teise pareikšti prieštaravimą, perdavimą, siekiant ištaisyti tai, kad sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija nepateikė tokios informacijos.

68. Taigi sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija neturi pažeisti išduodančiosios valstybės narės kompetentingos institucijos kompetencijos. Ši antroji institucija, pirmajai paprašius informacijos pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 7 straipsnio 3 dalį, prireikus turi ištaisyti padėtį, kai asmeniui, dėl kurio priimtas sprendimas skirti finansinę baudą, nepranešama apie jo teisę pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus.

[34] Žr. 2019 m. gruodžio 5 d. Sprendimą *Centraal Justitieel Incassobureau (Finansinių baudų pripažinimas ir vykdymas)* (C-671/18, EU:C:2019:1054, 43 punktas).

[35] Tokiomis aplinkybėmis reikėtų apsvarstyti galimybę sprendimą priėmusiai valstybei narei prašyti nutraukti vykdymą pagal Pamatinio sprendimo 2005/214 12 straipsnį.

69. Šiuo klausimu iš paties Pagrindų sprendimo 2005/214 7 straipsnio 2 dalies g punkto teksto matyti, kad apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir apie pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus nubaustas asmuo turi būti informuotas *pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę*. Ši nuoroda į sprendimą priėmusios valstybės narės teisės aktus rodo tai, kad šią informaciją turi pateikti sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija pagal savo teisės aktus. Taigi šis etapas, susijęs su baudos skyrimo procedūra, kurią reglamentuoja sprendimą priėmusios valstybės narės teisės aktai, turi būti atskirtas nuo etapo, susijusio su sprendimo skirti piniginę baudą vykdymo procedūra, kuri, kaip nurodyta šio pamatinio sprendimo 9 straipsnyje, reglamentuojama sprendimą vykdančios valstybės narės teisės aktais. Pagal šių dviejų valstybių narių kompetentingų institucijų kompetencijos pasiskirstymą sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija neturi teisės pakeisti sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingos institucijos, informuodama nubaustą asmenį apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus.

70. Reikia pridurti, kad prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nurodytu atveju, t. y. tuo atveju, kai nubaustas asmuo pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę turėtų naują teisę pareikšti prieštaravimą nuo faktinio sužinojimo apie sprendimą, kuriuo jam paskirta finansinė bauda, ir šia teise pasinaudotų, šio sprendimo pripažinimas ir vykdymas lemtų naują procedūrą, dėl kurios reikėtų išsiųsti naują liudijimą su atnaujinta informacija. Tai neapima šio teismo pasiūlyto sprendimo sustabdyti pradinę šio sprendimo pripažinimo ir vykdymo procedūrą, kol bus išnagrinėtas prieštaravimas dėl minėto sprendimo.

71. Darytina išvada, kad, priešingai, nei teigia prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, pagal Pamatinį sprendimą 2005/214 sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija neturi teisės įteikti nubaustam asmeniui sprendimo, kuriuo skiriama finansinė bauda, informuodama jį apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, taip pat sustabdyti šio sprendimo pripažinimo ir vykdymo procedūrą, kol bus išnagrinėtas prieštaravimas dėl šio sprendimo.

72. Galiausiai norėčiau pabrėžti, kad, nepaisant to, jog sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija neturi teisės atlikti ankstesniame šios išvados punkte aprašytų veiksmų, tai, kad šios valstybės narės ir sprendimą priėmusios valstybės narės institucijos prireikus ir toliau bendradarbiautų, kad nubaustas asmuo iš tikrųjų galėtų gauti reikiamą informaciją, atitiktų tikslą stiprinti sprendimų, kuriais skiriamos finansinės baudos, abipusį pripažinimą. Šiuo klausimu sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingos institucijos galėtų kreiptis pagalbos į sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentingas institucijas, ypač jei tas asmuo yra pastarosios valstybės narės teritorijoje [36].

[36] Šiuo klausimu Komisija nurodo galimybę sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentingoms institucijoms pateikti savitarpio teisinės pagalbos prašymą pagal Konvencijos dėl Europos Sąjungos valstybių narių savitarpio pagalbos baudžiamosiose bylose, kuri pagal Europos Sąjungos sutarties 34 straipsnį patvirtinta 2000 m. gegužės 29 d. Tarybos aktu (OL C 197, 2000, p. 3; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 19 sk., 8 t., p. 205), 5 straipsnį.

IV. Išvada

73. Atsižvelgdamas į visa, kas išdėstyta, siūlau Teisingumo Teismui taip atsakyti į *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas, Bulgarija) pateiktus prejudicinius klausimus:

2005 m. vasario 24 d. Tarybos pamatinio sprendimo 2005/214/TVR dėl abipusio pripažinimo principo taikymo finansinėms baudoms, iš dalies pakeisto 2009 m. vasario 26 d. Tarybos pamatiniu sprendimu 2009/299/TVR, 6 straipsnis ir 7 straipsnio 2 dalies g punktas bei 3 dalis

turi būti aiškinami taip:

1) pareiga konsultuotis su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija, kurią turi vykdyti sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija prieš priimdama sprendimą nepripažinti ir nevykdyti sprendimo skirti finansinę baudą, rašytinės procedūros atveju gali būti susijusi su pagal sprendimą priėmusios valstybės narės teisę nubausto asmens galimybe pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo;

2) kai iš konsultacijos su sprendimą priėmusios valstybės narės kompetentinga institucija matyti, kad, pirma, sprendimas skirti piniginę baudą, kai procedūra vykdoma raštu, nebuvo įteiktas pagal šios valstybės narės teisę, nurodant teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, ir, antra, kad nubaustas asmuo pagal minėtos valstybės narės teisę vis dar gali turėti galimybę pareikšti prieštaravimą dėl šio sprendimo nuo tada, kai apie jį sužino, sprendimą vykdančios valstybės narės kompetentinga institucija neturi teisės įteikti minėtą sprendimą šiam asmeniui, informuodama jį apie jo teisę pareikšti prieštaravimą ir pasinaudojimo tokia teisių gynimo priemone terminus, taip pat sustabdyti to sprendimo pripažinimo ir vykdymo procedūrą, kol bus išnagrinėtas prieštaravimas dėl sprendimo, jei toks būtų pareikštas.